

METODICKÝ MATERIÁL: Příběhem k podstatě

Plán hodiny: MET09_PH_03_Doslovná pohádka

Příloha: MET09_PH_03_P_01_Pohádka

Doslovná pohádka je, když někdo udělá něco doslova.

Se zvířaty, která nemají zrovna dobrou náladu, to může dopadnout různě.

„Mohl bys uvolnit cestu starému hrochovi?“ zeptá se hroch krokodýla ležícího napříč jezírkem.

„Jdi se vycpat!“ odsekne krokodýl a hroch jde a cpe se a cpe se ovocem a melouny, až je tak tlustý, že když vleze znovu do jezírka, všechna voda se vylije z břehů.

„Kde je jezírko?“ zeptá se příchozí velbloud hrocha, ale ten jen unaveně zabručí: „Vlez mi na záda.“

A velbloud leze a drápe se, jde mu to ztěžka, hroch je zavalitý a kluzký, ale už je nahoře, jenže jezírko ani odtud není vidět.

„Kdepak máme jezírko?“ nakukuje zvědavá žirafa.

„Ale vlez mi na hrb!“ rozčílí se velbloud a žirafa leze a funí, už je na krku, sune se obkročmo na hrb a tam se uvelebí. Mezitím přichází šimpanz. „Co je s jezírkem?“ ptá se celý nespůj žirafy, sedící na velbloudovi, potažmo na hrochovi.

„Ty hloupé otázky,“ odbude ho žirafa. „Mám tě až po krk, ty růžový zadku.“ A šimpanz jí šplhá po krku až nahoru mezi uši.

„Hrochu, kam se podělo to jezírko?“ zírá na tu zvířecí pyramidu nerudný krokodýl, který to všechno začal.

„Vlez mi na záda!“ odpoví hroch, ale krokodýl lézt neumí!

„Velbloude,“ křičí zespod, „kde je jezírko?“

„Vlez mi na hrb!“ procedí skrz zuby velbloud, ale krokodýl to neumí.

„Žirafo,“ volá z prázdného dna, „tak kde je?“ Ale žirafa jen kroutí krkem.

„Šimpanzi!!!“ křikne krokodýl už docela vztekle. „Jestli mi to okamžitě neřekneš, slupnu tě jako malinu!“

„Trhni si nohou!“ ozve se od žirafích uší chlupatá malina.

A krokodýl omotává ocas kolem hroší nohy a trhá...

A tu kde se vezme, tu se vezme pod zvířaty jezírko a CÁÁÁÁCH – v rozčereňných kruzích je náhle vedle sebe pět rozesmátých tváří a zlost je tatam.

Niki, P. (c2006). Lingvistické pohádky. Meander.

